

PROVA DE LLENGUA CATALANA
CERTIFICAT DE NIVELL C2
(NIVELL DE DOMINI)

Número
d'examinand/a:

--

	Puntuació mínima	Puntuació obtinguda	Observacions
BLOC 1 COMPENSIÓ ORAL I COMPENSIÓ ESCRITA (100 punts)	60		
BLOC 2 DOMINI PRÀCTIC DEL SISTEMA LINGÜÍSTIC (100 punts)	60		
BLOC 3 EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ESCRITES (100 punts)	60		
BLOC 4 EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ORALS (100 punts)	60		

QUALIFICACIÓ	
---------------------	--

BLOC 1. COMPRENSIÓ ORAL i COMPRENSIÓ ESCRITA (100 PUNTS / mínim 60)**COMPRENSIÓ ORAL (50 PUNTS)**

Exercici 1. Escoltau un fragment d'una entrevista a la filòsofa Marina Garcés en ocasió de la publicació del llibre *Humanitats en acció*, que ella ha coordinat. Després responeu, d'acord amb el que heu escoltat, si les afirmacions següents són vertaderes (V) o falses (F). (25 punts)

	V	F
a) L'entrevistada fa un símil entre el consum de productes baixos en calories i la manera com ens acostam a la cultura.		
b) Garcés reivindica que els agents implicats en les humanitats han de ser més actius contra el consumisme.		
c) La filòsofa defensa la capacitat sotragadora de la cultura per fer que ens plantejem la nostra manera d'estar en el món i per transformar les nostres vides.		
d) Amb «elaboració contínua de sentit», la filòsofa es refereix al canvi incessant que ens caracteritza com a éssers socials en constant interrelació.		
e) Amb la paraula <i>anticànon</i> , Garcés dona a entendre que el llibre ofereix un corpus d'obres o autors alternatius, imprescindibles per conèixer la cultura actual.		

Encerts	5	4	3	2	1	0
Punts	25	20	15	10	5	0

Exercici 2. Escoltareu dues vegades un fragment del programa *En guàrdia* sobre la història de les vacunes. A continuació, d'acord amb el que heu escoltat, marcau l'opció correcta. (25 punts)

1. Quines característiques tenien les primeres vacunes?

- a) Sorgiren envoltades de polèmiques perquè no eren gaire eficaces.
- b) La gent en desconfiava, ja que provocaven algunes reaccions adverses.
- c) Es desenvoluparen en el segle XVIII, per la col·laboració entre científics.

2. Per quin motiu la verola va propiciar la investigació de la primera vacuna?

- a) Per la seva antiguitat, ja que n'hi havia des del segle V.
- b) Perquè era molt contagiosa i produïa una mortalitat considerable.
- c) Perquè la mòmia de Ramsès V contenia pústules de varicel·la.

3. Quina d'aquestes característiques del mètode de la variolació és correcta?

- a) Es va importar a Europa des de terres africanes.
- b) Lady Mary Wortley de Montagu el va introduir i defensar a Londres.
- c) Consistia a inocular-se la variant asiàtica d'una malaltia lleu.

4. Quina de les següents afirmacions és correcta amb relació al doctor Edward Jenner?

- a) Va provar el mètode de la vacunació en un nin de vuit anys que era parent seu, del qual va extreure el nom per al vaccí.
- b) Abans de provar la vacunació en humans, va experimentar durant trenta anys en vaques.
- c) Va ser el primer a inocular el virus de la verola bovina en éssers humans.

5. Què sosté el doctor Josep Maria Solé i Sabaté?

- a) Reivindica la història per combatre la falta de memòria de la humanitat i assenyala que tot té un vessant històric.
- b) Reclama que en català cal dir *pigota* i no *verola*, com revela la toponímia de molts pobles de Catalunya.
- c) Defensa que els intercanvis culturals entre Occident i Orient a través dels països que acaben en *-tan* en realitat no són gaire antics.

Encerts	5	4	3	2	1	0
Punts	25	20	15	10	5	0

COMPRENSIÓ ESCRITA (50 PUNTS)

Exercici 1. Llegiu el text següent i, d'acord amb el contingut, indiqueu si les afirmacions que hi ha a continuació són vertaderes (V) o falses (F). (25 punts)

La gola: pecat, malaltia o sistema?

Al tombant del segle passat, l'OMS va començar a alertar-nos sobre l'obesitat global. El sobrepès ja no té fronteres ni límits d'edat o de gènere. El més curiós és que l'OMS indica una condició mòrbida, és a dir, que parla d'una malaltia amb cara de pandèmia, quan en el fons el mot *obesitat* explica tota una altra història: ve del llatí *ob* ('per mor de') i *esum* (participi passiu d'*edo-edere*, 'menjar'). Els metges s'escarrassen a trobar una resposta científica a l'engreixament de la humanitat (metabolismes i característiques mediambientals), i mentrestant la llengua és venerablement raonable: el gras no neix, s'hi fa. Els mals hàbits alimentaris poden començar aviat. La lactància artificial genera deficiències en l'autoregulació ingestiva i la rebosteria industrial durant la infància és un trampolí a la piscina de l'adipositat futura. Si tot plegat se suma als estils de vida incorrectes (sedentarisme, anar amb cotxe a la cantonada, consum dut a domicili), l'adult obès esdevindrà un malalt, un mosaic de feridures: l'obesitat desencadena la diabetis, la hipertensió, càncers...

Quan la gola era un pecat capital també desembocava en altres pecats menors. I tant entre els monjos medievals com entre els contribuents d'ara, només un estil de vida correcte (sense substàncies alteradores de l'ànim, sense menjar porqueria i amb episodis d'exercici) ens donarà la praxi justa que necessitem per no emmorbosir — per no pecar. Amb altres mots, se li demanava al monjo (i es demana a l'obès contemporani) un esforç de la voluntat. Que lluités contra les temptacions. Passa que actualment el menjar i la beguda no són cars i no costa tant proveir-se'n, ergo els dejunis o l'esperit de renúncia han passat per malla. Som el que se'n diu humans.

Els calendaris antics, basats en l'alternança d'èpoques especials amb tirades rutinàries, basculant entre els dejunis i les prescripcions (per oposició als fastos periòdics), apuntalats per usos i costums, ordenaven la vida de manera que era més fàcil donar valor a un plat especial o a les activitats excepcionals com podien ser

ballar, emborratxar-se, fer l'indi o el salt del tigre. L'ordre de l'almanac és un reflex d'èpoques preindustrials. I ara com ahir, el calendari encara ordena la vida terrenal, tot i que actualment és més laboral que ritual; i els usos i costums han girat com un mitjó.

Al segle XIII, Tomàs d'Aquino parlava de la templança a la *Summa Theologica*, l'obra més influent de la teologia medieval, el nus de la qual és la distinció entre necessitat i desig. En rigor i d'ordinari, ¿engolim segons el menester biològic o fem anar la mandíbula encadenats al temperament? D'Aquino ja va veure que, en el cas de poder saciar-la sense problemes, la gana desaforada no és una culpa moral sinó una inclinació personal que reclama prudència, un esforç de contenció perfectament assolible. La gola —diu— és un pecat capital perquè, si no es dominen el ventre i els plaers sensorials adjacents, l'home s'envileix i esdevé insensible a les virtuts bàsiques. I rebla, el sant: menjar fora d'hores, amb ímpetu, menges exquisides, és evident que té a veure amb el fet de delectar-se, però ser feliç no és un pecat tan greu si la felicitat s'assoleix des de l'ordre, la raó i l'amor per Déu. Per oposició, des del desordre es cau en la loquacitat immoderada, hom gira a xavacà, cretí, s'abandona a la lascívia i a la immundícia. Set segles més tard, l'antropòloga Mary Douglas i el sociòleg Pierre Bourdieu van demostrar que la gola té més a veure amb l'oferta que ens envolta i amb el medi social en què s'ha nascut, es creix o es milita, que amb una manca d'amor per Déu; i, segons d'on bufi el vent, tampoc no es tracta d'una manca de respecte al proïsme.

Que el tall de carn més gros encara sigui per al cap de família és una reminiscència de l'època de les coves. En qualsevol cas, no ha sigut mai una tasca senzilla, la de recomanar i fins i tot imposar la prudència, la generositat, l'equilibri. Quan el càstig era auxiliat per la idea de culpa i apadrinat des d'instàncies divinals, era més fàcil que la persona es moderés o es purgués, ni que fos en nom d'un tribut a Déu i en espera del premi adjunt, generalment en forma de fortuna i salut associades a una gràcia de patent celestial. Però ja portem força segles de secularització i les ciències socials, la teleporqueria, la xarxa i la medicina han cosit tot un altre ordre moral. El golós és víctima de l'entorn. El caràcter és una loteria que depèn de la família, dels factors culturals i socials. Els gens són un capritx de l'evolució. I la responsabilitat individual s'aigualeix en l'èter social, que, d'altra banda, és el que ens imposa els hàbits. El golut és un innocent segrestat per la societat de consum, un desatès que es desatén a si mateix —al rosari infinit de causes i efectes socials. La culpa és de tots, lluny de si aquesta idea és bona, dolenta o quimèrica. I, per tant, la possible penitència també serà comunal. No en queda res, de l'acte individual de contrició, perquè les seves condicions de possibilitat s'han esvaït en el fum de les centúries d'ateisme. Bé que l'obès pot seguir una dieta, es pot apuntar a la piscina del barri o a sessions esotèriques d'autocontrol, però en cap cas no tindrà al darrere la força extraordinària que proporcionaven la culpa al detall i el secret de confessió. És un malalt, no un pecador, i l'hem fet així entre tots. I, si se'n surt, picarem de mans, i si no se'n surt, bé, continuarem compadint-nos-en —la màscara que tan sovint adopta el rebuig.

Adrià Pujol Cruells, *La gola*. Fragmenta Editorial, 2020 (text adaptat)

	V	F
a) Etimològicament, el mot obesitat es refereix a la conseqüència d'haver menjat.		
b) En l'època medieval el menjar i el beure no valien gaire i, per aquest motiu, no suposaven una temptació.		
c) Segons Tomàs d'Aquino, la felicitat pot arribar a ser un pecat quan s'ateny des del desordre.		
d) Abans, quan predominaven la culpa i el càstig religiosos, costava més dominar la temptació, d'aquí la proliferació de l'obesitat en temps antics.		
e) L'autor ve a dir que amb la laïcització de la societat moderna la gola s'ha convertit de pecat a malaltia, i aquest canvi lleva responsabilitat a l'individu que la pateix.		

Encerts	5	4	3	2	1	0
Punts	25	20	15	10	5	0

Exercici 2. Llegiu el text següent i, d'acord amb el contingut, marcatgeu l'opció correcta per a les preguntes que hi ha a continuació. (25 punts)

5 efectes de Twitter sobre la literatura catalana

Als anys vuitanta i noranta escrivia i rebia cartes sovint, com totes les meves amistats: durant els viatges, a l'estiu i perquè sí. També era una manera formal d'establir contacte amb persones a qui havíem llegit però que no coneixíem personalment. No era estrany que un crític trobés a la bústia una carta amb agraïments o blasmes de l'autor del llibre criticat, o que un lector escrivís a un autor a través de l'editorial. El 1995 vaig trametre una carta a Umberto Eco, que sorprenentment em va contestar. Eren altres temps i altres ritmes. Les aplicacions de missatgeria han eliminat l'hàbit de la carta, que avui s'ha convertit en un gest anacrònic i, doncs, pròxim al postureig.

De totes les plataformes, Twitter és la que ha tingut més efectes en el medi literari, ja que ha facilitat la comunicació directa i ràpida entre tots els implicats, incloent-hi lectors, agents i llibreters. L'aplicació de l'ocellet ha fet augmentar de manera exponencial tant les informacions com les desinformacions, tant les observacions perspicaces com els rumors interessats i les poca-soltades majúscules. En relació amb el que passava al segle passat, avui estem més entretinguts, més accelerats, més susceptibles, més confusos, i també més preparats contra les estafes intel·lectuals.

El triomf de l'anàlisi i el pintoresquisme

Els comptes que despunten a Twitter són els veraces i els analítics, però també els pintorescos, els barroers i els sentimentals. Es despatxen llibres en dues frases, amb ditirambes o linxaments on abunden les desacreditacions personals. La gamma de grisos es converteix en colors de semàfor, polzes amunt o avall, cors i vòmits. Cada dos o tres dies apareix alguna piulada que té molts més lectors que el llibre al qual es refereix, i que no parla ni del punt de vista ni del talent descriptiu, sinó de la «connexió» que hi ha establert el piulaire. A vegades es desqualifiquen comentaris o accions d'un personatge de ficció com si l'autor s'hi hagués d'identificar, o s'elogia l'actitud moral del protagonista, com si per si sola convertís la novel·la en memorable.

Després del control que han exercit durant segles els mitjans de comunicació, Twitter ens agrada perquè és descordat. Fa l'efecte que podem accedir en un clic a tots els lectors: enamorats, pontificadors o seguidors hostils (*haters*). Ara bé: més enllà de permetre visualitzar els elements més actius, quins són els efectes d'aquesta plataforma en la literatura catalana? Diria que cinc.

1) Algunes obres de l'última fornada reproduïxen els estilemes de Twitter: puntuació erràtica, abreviatures abusives, majúscules enfàtiques...

2) A Twitter, les facetes, els interessos i els tons de cada individu tendeixen a reduir-se. Alguns piulaires es limiten a parlar de llengua, d'altres només fan broma o crítica partidista, o parlen únicament dels seus llibres. La complexitat inherent a cada individu (a cada escriptor) es redueix a Twitter a un perfil unidimensional.

3) Com que piular dona gratificacions immediates, alguns escriptors semblen haver abandonat l'escriptura de llibres per centrar-se en els tuits (segons el respecte que ens mereixi cada escriptor, aquesta tendència pot ser preocupant o tranquil·litzadora).

4) La brevetat de Twitter entronitza les figures retòriques més dràstiques, com l'antítesi, la paradoxa i la interrogació sarcàstica. La tendència a la frase agosarada i impactant no només posa fi a les connotacions, sinó que pot tenir efectes destructius en l'arquitectura de l'obra literària. Una novel·la pot prescindir de les observacions fulgurants si s'aguanta en una estructura sòlida servida amb un bon ritme, com és el cas d'*El roig i el negre*, un llibre brillant que segons Tomasi di Lampedusa no té ni una sola frase brillant. La tendència actual és la inversa: una gran buidor servida amb frases curtes i xocants. En podem dir «efecte Paulo Coelho» (15 milions de seguidors).

5) Un dels trets del Twitter literari és la convivència entre comptes personals i comptes d'homenatge, és a dir, entre piulaires vius i autors morts. Els escriptors més proclius als aforismes, com Borges o Nietzsche, disposen de comptes on lectors fidels en teclegen sentències que ens compensen de tantes piulades ximpls. Un d'aquests comptes és el de Mercè Rodoreda, que amb més de 26.000 seguidors supera els de la majoria d'escriptors vius.

L'administradora del compte és Mariàngela Vilallonga, que no hi va deixar de piular ni quan era consellera de Cultura. La gràcia és que les frases de Rodoreda que tria tenen relació amb l'actualitat, de manera que fa l'efecte que l'autora sigui viva. Altres autors traspassats amb compte viu a Twitter són Josep Pla, Maria Àngels Anglada, Miquel Bauçà i Manuel de Pedrolo.

Entre els escriptors vius, destaquen amb més de 300.000 seguidors Quim Monzó, Pilar Rahola i Toni Soler. Recentment, Màrius Serra ha superat la barrera dels 100.000. Poetes com Josep Pedrals, Maria Callís Cabrera o Enric Casasses apliquen a l'actualitat la seva capacitat de síntesi, també en vers. Ben mirat, els poemes i els tuits coincideixen en els límits d'espai, la discontinuïtat i la cristal·lització d'un estil propi. El 1919, Carles Riba considerava que la consciència moderna demana a la poesia «una eternització mòbil i viva dels moments intensos». Que no és això, Twitter?

Vicenç Pagès Jordà, *Ara Llegim* (6/5/2021) (text adaptat)

1. Quan l'autor diu que escriure cartes «avui s'ha convertit en un gest anacrònic i, doncs, pròxim al postureig», què vol dir exactament?

- a) Que tenim mala lletra perquè hem oblidat els gests necessaris per escriure a mà, i ara només ho feim per esnobisme.
- b) Que avui dia ningú escriu cartes com abans, ni tan sols correus electrònics, i en tot cas, si ho fa, és per xafardejar.
- c) Que escriure cartes és cosa d'un altre temps, i que fer-ho actualment esdevé una mena d'excentricitat.

2. Un dels efectes de Twitter sobre la literatura catalana és:

- a) El canvi en les regles de puntuació i redacció, que ja es deixa entreveure en les obres que es publiquen.
- b) La brevetat del mitjà, que provoca una pèrdua de matisos i fa que hi abundin els extrems oposats.
- c) La preferència per la lectura en pantalla, cosa que ha produït una pèrdua del nombre de lectors de literatura.

3. A què es refereix l'autor quan parla de l'«efecte Coelho»?

- a) A la reproducció de citacions d'aquest autor per aconseguir seguidors.
- b) A la proliferació de frases de contingut profund i que queden bé.
- c) A les obres literàries sense contingut però amb una redacció que impressiona el lector.

4. Què pensa l'autor dels comptes d'escriptors morts?

- a) Que els comptes de poetes morts mostren com es va formar el seu estil.
- b) Que sovint són més interessants que els dels autors vius.
- c) Que no són una bona forma de difondre i promoure la literatura en català.

5. Quina diríeu que és la intenció de l'autor d'aquest article?

- a) Ponderar com influeixen en la literatura les maneres d'escriure a les xarxes socials.
- b) Condemnar el mal ús de les xarxes socials i reivindicar un temps predigital.
- c) Valorar l'impacte de la producció literària en català en els usuaris de Twitter.

Encerts	5	4	3	2	1	0
Punts	25	20	15	10	5	0

Número d'examinand/a:	
------------------------------	--

BLOC 2. DOMINI PRÀCTIC DEL SISTEMA LINGÜÍSTIC (100 PUNTS / mínim 60)

ORTOGRAFIA

Exercici 1. Feis els exercicis que hi ha a continuació d'acord amb cadascun dels enunciats. (30 punts)

1.1. Col·locau, si cal, accent o dièresi a les paraules subratllades del text següent:

- L'intèrpret era poliglòt i molt eficient.
- Confii en la dermatòloga per tractar l'acne greu de la meva filla adolescent.
- Vaig conèixer la meva parella quan era soci transeunt del club d'hoquei.

1.2. Encerclau l'opció correcta de les que hi ha entre parèntesis:

- a) El tribunal ha rebutjat les declaracions dels testimonis perquè, segons sosté, no tenen valor (*probatori / provatori*).
- b) El jardí de la (*vila / vil·la*) que hem llogat per estiuejar té una (*esplanada / explanada / esplenada*) per fer festes.
- c) Has vist el moble que estic restaurant? Quan acabi (*de barnissar-lo / d'envernissar-lo / d'enbernissar-lo*) veuràs que bé que queda.
- d) Si seguim menjant tant d'(*all-oli / all-i-oli / allioli*), a la festa no se'ns acostarà ni el (*disc-jòquei / discjòquei*).
- e) Dimarts dematí tenim una reunió amb l'(*ex-sub director / ex-subdirector / exsub-director*) del Departament de Comunicació (*del FBI / de l'FBI / de la FBI*).

Encerts	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
Punts	30	27,5	25	22,5	20	17,5	15	12,5	10	7,5	5	2,5	0

MORFOSINTAXI**Exercici 2. Llegeix les oracions següents i encerclau l'opció correcta. (40 punts)**

- a) En nits com aquesta paga la pena dormir al ras, davall la volta (*celest / celeste / celesta*).
- b) Si haguessis vist com estava de desesperat tu també l'hauries (*planyegut / planyescut / planyut*).
- c) Els acords de la mesa de negociació estan condicionats (*a que / que / a què*) els pressuposts s'aprovin.
- d) Vau deixar aigua dins el poal i ha tornat (*pudent / pudenta / podenta*).
- e) Quan va arribar la policia per desnonar-la, els veïns van córrer a defensar-la, (*doncs / ja que / tanmateix*) se l'estimaven molt.
- f) La teva cunyada (*serbiana / sèrbia / serba*) vol que li ensenyi a tocar el violí.
- g) Aquesta habitació (*requereix / requereix d' / necessita d'*) una bona mà de pintura.
- h) En Jordi volia dur els nins al circ, però ja ho veus, al final (*les hi / els hi / li's*) he duits jo.
- i) Em vas dir que et faries tres tatuatges a l'esquena, però només (*te n'has / te'ls has / te n'hi has*) fet dos.
- j) La meva padrina és molt (*procliu / procliva / procliua*) a agafar constipats quan cauen quatre gotes.
- k) Hauríem de fer via; (*quan / com / mentre*) més tard arribem, més tard acabarem.
- l) No van preveure que era festiu i que, (*conseqüentment / consegüentment / per conseqüència*), el supermercat estava tancat.
- m) (*Per supost / Per suposat / Per descomptat*), has de mantenir en secret les claus d'accés al sistema.
- n) Aquella senyora és molt bona clienta, (*atenguem-la / atenem-la / atenim-la*) de la millor manera possible.
- o) Si veus que té dificultats per desplegar les veles, (*ajuda'l / ajuda-li*).
- p) Ens tornarem a veure a la darrerria de l'estiu, (*a l'igual de / a l'igual que / igual com*) l'any passat, per preparar el curs.

Encerts	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
Punts	40	37,5	35	32,5	30	27,5	25	22,5	20	17,5	15	12,5	10	7,5	5	2,5	0

LÈXIC**Exercici 3. En les frases següents, encerclau l'opció correcta. (30 punts)**

- a) A l'entrada del teatre van deixar els abrics (*al vestidor / al vestuari / al guarda-ropia*), i en sortir no es van recordar de recollir-los.
- b) En aquell temps no es tenien en compte les necessitats (*alimentícies / alimentàries / alimentoses*) dels nadons.
- c) Durant la desfilada de Carnaval, els membres de les comparses repartien caramels (*a tort i a dret / a destre i sinistre / a part o banda*).
- d) Quan tenia devuit anys vaig fer una (*estància / estada / estança*) de dos mesos a Nova Zelanda.
- e) El van atracar quan era jove, i ara, quan va sol pel carrer, camina (*aterroritzat / aterrat / terroritzat*).
- f) Des que ha pujat el preu del gasoil l'empresa va (*de corcoll / de gairell / de bocaterrosa*).
- g) Les revoltes populars van aconseguir (*acabar amb / fer-se amb / posar fi a*) aquell govern autoritari.
- h) Quan finalment van aixecar les restriccions els estadis es van tornar a omplir (*de gom a gom / de bat a bat / de fit a fit*).
- i) A Porreres hi ha (*dues bodegues / dos cellers*) que fan vi rosat.
- j) Després de l'espectacle, anirem a sopar amb el mag i intentarem que ens (*rebel·li / desvetli / reveli*) algun dels seus trucs.

Encerts	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	0
Punts	30	27	24	21	18	15	12	9	6	3	0

Número d'examinand/a:	
------------------------------	--

BLOC 3. EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ESCRITES (100 PUNTS / mínim 60)

Exercici 1. Com a delegat o delegada de personal del vostre lloc de treball, redactau una carta formal (de 250 paraules) en què us queixau per una sèrie de mancances i incidents en matèria de riscos laborals a la institució on feis feina. La carta ha d'anar adreçada al coordinador o coordinadora en matèria de riscos laborals. (40 punts)

(Si el cos no arriba a les 230 paraules, l'exercici es puntuarà amb 0 punts i no es corregirà.)

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

Exercici 2. A partir de les següents afirmacions extreïes de mitjans de comunicació, entorn del decreixement dels vols amb avió, escriu un article d'opinió (de 300 paraules) per a una publicació no especialitzada en què exposau amb arguments el vostre punt de vista sobre aquesta qüestió. (60 punts)

(Si el cos no arriba a les 280 paraules, l'exercici es puntuarà amb 0 punts i no es corregirà.)

- ✓ **La pandèmia del coronavirus ha provocat un descens del 60 % en el nombre de vols el 2020, amb pèrdues en aquest sector de més de 370.000 milions d'euros. També s'ha vist un descens del 48 % en les emissions de CO2 respecte del 2019.**
- ✓ **El moviment Stay Grounded (que ja agrupa 130 organitzacions socials de tot el món mobilitzades pel «decreixement de l'aviació»), proposa com a possible mesura limitar el nombre de vols turístics que arriben a les ciutats.**

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys

full per fer-hi esborranys